

Η σύζηση σε σοφία

Εδάφιο κλειδί: «Και ο Ιησούς πρόέκοπτεν εις σοφίαν και ηλικίαν και χάριν παρά Θεώ και ανθρώποις.» - Λούκας 2:52

Επιλεγμένα εδάφια: Λουκάς 2: 39-52

Από τη γέννηση μέχρι την ηλικία των δώδεκα ετών, ο Ιησούς «ηύξανε και εδυναμούτο κατά το πνεύμα πληρούμενον σοφίας, και χάρις Θεού ήτο επ' αυτό». (Λουκάς 2:40) Η «σοφία» που είχε γεμίσει χωρίς αμφιβολία περιελάμβανε την ακρόαση στη συναγωγή κάθε εβδομάδα την ανάγνωση του Νόμου που έδωσε ο Θεός στους Ισραηλίτες και τα λόγια των αγίων προφητών. Έχοντας ένα τέλειο μυαλό, ο Ιησούς θα μπορούσε να θυμάται λεπτομερώς όλα όσα ανεγνώσθησαν και τα φύλαξε στην καρδιά του. Έτσι, η «χάρη» ή η εύνοια του Θεού ήταν πάνω του.

Ο Λουκάς γράφει ότι οι γονείς του Ιησού πήγαιναν «κατ' έτος εις Ιερουσαλήμ εν τη εορτή του πάσχα», μια ετήσια ανάμνηση της απελευθέρωσης των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο. (εδάφ. 41) Η σφαγή του αρνιού του Πάσχα ήταν ένας τύπος, ή ακριβές πρότυπο, του πολύ μεγαλύτερου «Αρνιού του Θεού, που αφαιρεί την αμαρτία του κόσμου». (Εξ. 12: 1-11· Ιωάννης 1:29) Όπως έγραψε αργότερα ο Παύλος, «Διότι το πάσχα ημών εθυσιάσθη υπέρ ημών, ο Χριστός». - Α' Κορ. 5: 7

Η γιορτή του Πάσχα που αναφέρεται στο μάθημα αυτής της εβδομάδας ήταν ιδιαίτερα αξιοσημείωτη λόγω της συμπεριφοράς του Ιησού σε αυτήν την περίσταση. Το εβραϊκό έθιμο ήταν ότι όταν ένα αγόρι έφτανε τα δώδεκα χρόνια, μπορούσε να αφοσιωθεί στον Μωσαϊκό Νόμο, μετά το οποίο τότε θεωρείτο «γιος» του Νόμου.

Ο Ιησούς αναγνώρισε τον εαυτό του ότι δεν ήταν γιος του Ιωσήφ, αλλά ως ο μοναδικός γιος του Θεού. Ήξερε ότι είχε έρθει στον κόσμο σε μια ειδική αποστολή. Ως εκ τούτου, ήταν ένα προκαταρκτικό βήμα από την πλευρά του Ιησού για να αποκτήσει σοφία σεβόμενος το έργο που έπρεπε να κάνει, όπως περιγράφεται στο Νόμο και τις μαρτυρίες των αγίων προφητών του Θεού. Φτάνοντας στην ηλικία των δώδεκα ετών, ο Ιησούς αναρωτήθηκε ίσως αν αυτό το έθιμο, του να γίνει κανείς γιος του Νόμου, υπονοούσε ότι θα έπρεπε να αρχίσει να υπηρετεί τον Θεό με κάποια ιδιότητα σε αυτήν την ηλικία.

Μετά το Πάσχα, οι γονείς του έκαναν ένα ολόήμερο ταξίδι προς το σπίτι πριν παρατηρήσουν ότι ο Ιησούς δεν ήταν μαζί τους. Επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ και τον έψαξαν αρκετές ημέρες. Βρίσκοντάς τον στο ναό, ρώτησαν γιατί έμεινε στην Ιερουσαλήμ. «Διά τι με εξητείτε; δεν ηξεύρετε ότι πρέπει να ήμαι εις τα του Πατρός μου;» (Λουκάς 2: 42-49) Δεν μας λένε ποιες ερωτήσεις έθεσε ο Ιησούς στο ναό. Μέρος της έρευνάς του μπορεί να ήταν να γνωρίσει σε ποια ηλικία έπρεπε ο Μεσσίας να ξεκινήσει το έργο του και αν το έθιμο, του να θεωρείται ένα αγόρι γιος του Νόμου στα δώδεκα χρονών, βασιζόταν σε

οτιδήποτε ορίζεται στον Νόμο, ή αν ήταν απλώς μια ανθρώπινη παράδοση.

Προφανώς, ο Ιησούς βρήκε τις απαντήσεις για τις ερωτήσεις του, καθορίζοντας ότι σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού, δεν θα έπρεπε να ξεκινήσει τη διακονία του ή το δημόσιο έργο του μέχρι να φτάσει στην ηλικία των τριάντα ετών. (Γεν. 41:46· Αριθ. 4: 3,46,47) Επέστρεψε λοιπόν με τους γονείς του στη Ναζαρέτ και «ήταν πάντα υπάκουος σε αυτούς». - Λουκάς 2:51

Η σοφία του Θεού περιόρισε το ιστορικό των παιδικών χρόνων και της νεότητας του Ιησού. Το αγόρι Ιησούς δεν πρέπει να είναι το επίκεντρο μας, παρόλο που ο ζήλος του για τον Θεό και η υποταγή στους γονείς του αξίζει θαυμασμό. Στην ηλικία των τριάντα, ο Ιησούς αφιερώθηκε πλήρως στον Θεό, και αυτό συμβολιζόταν εξωτερικά με το βάπτισμα και με το νερό. «Κατέβη το Πνεύμα το Άγιον εν σωματική μορφή ως περιστερά επ' αυτόν, και έγεινε φωνή εκ του ουρανού, λέγουσα· Συ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις σε ευηρεστήθην.» - Λουκάς 3: 21-23